

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 40

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 23 ianuarie 2001

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 225 din 16 noiembrie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 25/1969 privind regimul străinilor.....	1-2		27. — Hotărâre privind reorganizarea și funcționarea aparatului de lucru al Guvernului	3-4
			170. — Hotărâre privind organizarea și funcționarea Direcției Generale a Vămirilor.....	5-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 225

din 16 noiembrie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 25/1969 privind regimul străinilor

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 25/1969 privind regimul străinilor, excepție ridicată de Matar Doueid în Dosarul nr. 299/2000 al Curții Supreme de Justiție — Secția de contencios administrativ.

La apelul nominal a răspuns avocat Constantin Zărnescu pentru autorul excepției, lipsind celelalte părți față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită, și anume: Ministerul de Interne și Direcția generală de pașapoarte, străini și probleme de migrări.

Cauza fiind în stare de judecată, avocatul autorului excepției arată că dispozițiile art. 20 din Legea nr. 25/1969 contravin prevederilor constituționale ale art. 19 alin. (3). De asemenea, sunt invocate prevederile art. 150 alin. (1) din Constituție, apreciindu-se că dispozițiile legale criticate sunt abrogate. În concluzie se solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public solicită admiterea excepției, deoarece consideră că art. 20 din Legea nr. 25/1969 este abrogat prin efectul art. 150 alin. (1) din Constituție, fiind contrar prevederilor constituționale ale art. 19 privind extrădarea și expulzarea.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 mai 2000, pronunțată în Dosarul nr. 299/2000, **Curtea Supremă de Justiție — Secția de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 25/1969**, excepție ridicată de Matar Doureid.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prin art. 20 din Legea nr. 25/1969 este încălcat art. 19 alin. (3) din Constituție, care prevede că expulzarea sau extrădarea se hotărăște de justiție. De aceea se consideră că dispozițiile art. 20 din Legea nr. 25/1969 sunt abrogate în temeiul art. 150 alin. (1) din Constituție, abrogarea fiind rezultatul contrarietății textului de lege criticat cu prevederile Legii fundamentale.

Curtea Supremă de Justiție — Secția de contencios administrativ, exprimându-și opinia, apreciază că excepția invocată este nefondată.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția este întemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate contravin prevederii constituționale înscrise în art. 19 alin. (3), astfel încât, în raport cu dispozițiile art. 150 alin. (1) din Constituție, ele trebuie considerate implicit abrogate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Excepția de neconstituționalitate se referă la art. 20 din Legea nr. 25/1969 privind regimul străinilor (publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 146 din 17 decembrie 1969), text care prevede: „*Ministrul afacerilor interne poate ridica sau limita dreptul de ședere în România străinului care a încălcat*

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 150 alin. (1) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Matar Doureid în Dosarul nr. 299/2000 al Curții Supreme de Justiție — Secția de contencios administrativ și constată că dispozițiile art. 20 din Legea nr. 25/1969 privind regimul străinilor nu mai sunt în vigoare potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție.

Definitivă și obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 noiembrie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

legea română, precum și acelaia care prin atitudinea sau comportarea sa a adus prejudicii intereselor statului român.“

Autorul excepției consideră că prin art. 20 din Legea nr. 25/1969 au fost încălcate dispozițiile art. 19 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora „*Expulzarea sau extrădarea se hotărăște de justiție“.*

Măsura expulzării presupune dreptul statului de a interzice unui străin continuarea șederii pe teritoriul național, obligându-l să părăsească teritoriul statului în care își are reședința. În acest sens dreptul internațional impune anumite condiții de exercitare a dreptului statului de a expulza străinii. Astfel, de exemplu, art. 13 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, ratificat de România prin Decretul nr. 212/1974, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 146 din 20 noiembrie 1974, stabilește că: „*Un străin care se află în mod legal pe teritoriul unui stat parte la prezentul pact nu poate fi expulzat decât în executarea unei decizii luate în conformitate cu legea și, dacă rațiuni imperioase de securitate națională nu se opun, el trebuie să aibă posibilitatea de a prezenta considerentele care pledează împotriva expulzării sale și de a obține reexaminarea cazului său de către o autoritate competentă ori de către una sau mai multe persoane special desemnate de această autoritate, fiind reprezentat în acest scop.“*

Deși în prevederile art. 20 din Legea nr. 25/1969 sunt folosite expresiile „*ridicare*“ sau „*limitare*“ a dreptului de ședere în România pentru străinul care a încălcat legea română sau a adus prejudicii statului, iar nu expresia „*expulzare*“, art. 21 alin. (3) din aceeași lege permite totuși ministrului de interne să dispună „*expulzarea*“ străinului atunci când acesta nu se conformează ordinului de a părăsi țara.

Față de această situație Curtea constată că dispozițiile art. 20 din Legea nr. 25/1969, în temeiul cărora ministrul de interne poate ridica sau limita dreptul de ședere în România a unui străin, pot avea ca efect expulzarea sa, ceea ce contravine dispozițiilor art. 19 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora expulzarea se hotărăște de justiție.

Întrucât dispozițiile art. 20 din Legea nr. 25/1969 (act normativ preconstituțional) sunt contrare prevederilor constituționale, Curtea Constituțională constată că acestea sunt abrogate în temeiul art. 150 alin. (1) din Legea fundamentală, conform căruia „*Legile și toate celelalte acte normative rămân în vigoare, în măsura în care ele nu contravin prezentei Constituții“.*

În consecință, excepția de neconstituționalitate urmează să fie admisă.

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind reorganizarea și funcționarea aparatului de lucru al Guvernului

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Guvernul este autoritatea publică centrală a puterii executive care asigură realizarea politicii interne și externe a țării și exercită conducerea generală a administrației publice.

Art. 2. — (1) În vederea exercitării atribuțiilor ce revin Guvernului, în aparatul de lucru al acestuia funcționează aparatul de lucru al primului-ministru, Secretariatul General al Guvernului, departamente și alte asemenea structuri cu atribuții specifice.

(2) În directa coordonare a primului-ministru se află Administrația Națională a Rezervelor de Stat.

Art. 3. — (1) Aparatul de lucru al primului-ministru este o structură organizatorică fără personalitate juridică, alcătuită din consilierii primului-ministru, cabinetul primului-ministru, cancelaria primului-ministru și alte compartimente stabilite prin decizie a primului-ministru.

(2) Consilierii primului-ministru sunt coordonați de unul dintre aceștia, desemnat prin decizie a primului-ministru.

(3) Atribuțiile și structura organizatorică ale aparatului de lucru al primului-ministru se stabilesc prin decizie a acestuia.

Art. 4. — Secretariatul General al Guvernului asigură derularea operațiunilor tehnice aferente actelor de guvernare și rezolvarea problemelor organizatorice, juridice, economice și tehnice ale activității Guvernului, precum și reprezentarea Guvernului în fața instanțelor judecătorești.

Art. 5. — (1) Secretariatul General al Guvernului este condus de ministrul pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului, ajutat de unul sau mai mulți secretari de stat numiți prin decizie a primului-ministru.

(2) Ministrul pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului are calitatea de ordonator principal de credite pentru aparatul de lucru al Guvernului.

(3) În exercitarea atribuțiilor care îi revin ministrul pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului emite ordine și instrucțiuni.

Art. 6. — (1) Departamentul este o structură organizatorică în aparatul de lucru al Guvernului, subordonat primului-ministru, fără personalitate juridică și unități în subordine, care are rol de coordonare și sinteză în domenii de interes general, în conformitate cu atribuțiile Guvernului.

(2) Înființarea, atribuțiile și modul de funcționare ale departamentului se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(3) Departamentul este condus de un demnitar care nu are calitatea de ordonator de credite.

(4) În exercitarea atribuțiilor care îi revin conducătorul departamentului emite ordine cu caracter individual.

Art. 7. — (1) Secretariatul general al Guvernului execută operațiunile financiare privind fondurile transferate potrivit legilor anuale ale bugetului de stat în bugetul acestuia, destinate realizării acțiunilor inițiate de structurile din aparatul de lucru al Guvernului și aprobate prin hotărâri ale Guvernului. Eliberarea fondurilor către destinatarul acestor acțiuni se face de Secretariatul General al Guvernului, pe baza fundamentărilor privind legalitatea, oportunitatea și necesitatea acestora, elaborate de structurile nominalizate în legile anuale ale bugetului de stat.

(2) Răspunderea privind utilizarea și justificarea fondurilor prevăzute la alin. (1) pe destinațiile aprobate prin hotărâri ale Guvernului revine fiecărei structuri care are calitatea de destinatar al respectivelor fonduri.

Art. 8. — (1) Numărul maxim de posturi în aparatul de lucru al Guvernului este de 187, exclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetului primului-ministru și cabinetului ministrului pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului.

(2) Numărul maxim de posturi al fiecărei structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului se stabilește prin decizie a primului-ministru, cu încadrarea în numărul maxim de posturi prevăzut la alin. (1).

(3) Încadrarea structurilor din aparatul de lucru al Guvernului în numărul maxim de posturi stabilit se face în termen de cel mult 30 de zile de la data deciziei prevăzute la alin. (2).

Art. 9. — (1) Personalul din cadrul aparatului de lucru al Guvernului este salarizat potrivit anexei nr. I (cap. II/B) și anexei nr. VI/2 (cap. A) la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar.

(2) În funcție de necesități pot fi utilizate și funcții dintre cele prevăzute în anexa nr. V/2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2000.

Art. 10. — Structura organizatorică a aparatului de lucru al Guvernului este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 11. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 78/2000 privind reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 2 februarie 2000, cu modificările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

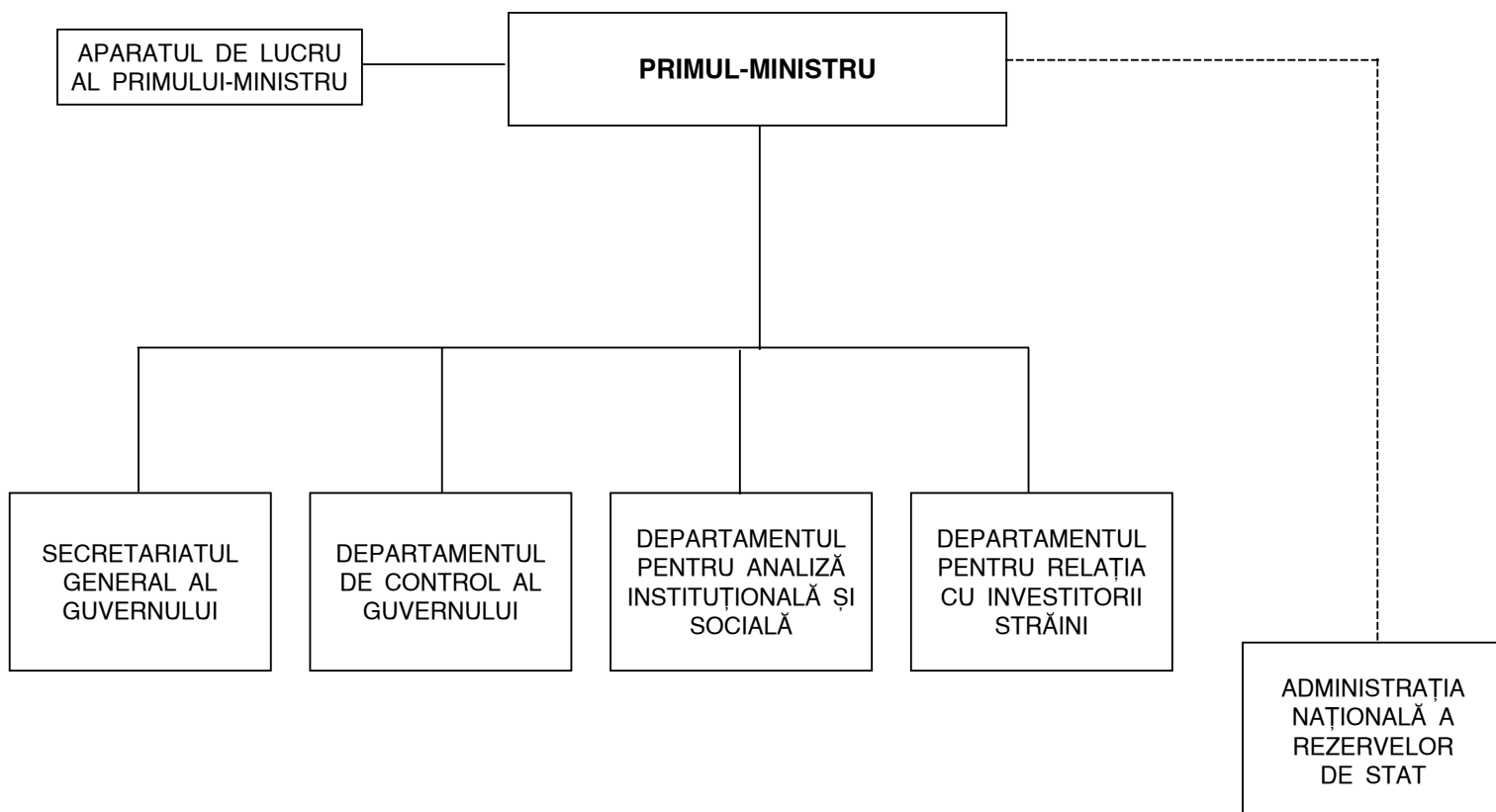
Contrasemnează:
Ministrul pentru coordonarea
Secretariatului General al Guvernului,
Petru Șerban Mihăilescu
Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă

București, 4 ianuarie 2001.
Nr. 27.

ANEXĂ

Numărul maxim de posturi = 187
(exclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetului primului-ministru și cabinetului ministrului pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului)

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a aparatului de lucru al Guvernului**

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind organizarea și funcționarea Direcției Generale a Vămirilor

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 5 alin. (1) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Direcția Generală a Vămirilor se organizează și funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Finanțelor Publice, care aplică strategia și programul Guvernului în domeniul politicii vamale, exercitând atribuțiile stabilite prin reglementările vamale.

(2) Sediul Direcției Generale a Vămirilor este în municipiul București, str. Matei Millo nr. 13, sectorul 1.

Art. 2. — (1) În realizarea obiectului său de activitate Direcția Generală a Vămirilor are, în principal, următoarele atribuții:

1. organizează, îndrumă și controlează activitatea direcțiilor regionale vamale interjudețene, birourilor vamale de control și vămuire la interior și a birourilor vamale de control și vămuire la frontieră;

2. exercită controlul, urmărește și supraveghează pe teritoriul țării respectarea legislației vamale;

3. ia măsuri de prevenire și combatere, în conformitate cu legea, a oricăror infracțiuni și contravenții în domeniul vamal;

4. participă împreună cu alte organe de specialitate ale administrației publice centrale la elaborarea proiectelor de acte normative în domeniul vamal și asigură aplicarea prevederilor privind Tariful vamal de import al României și a altor acte normative referitoare la acesta;

5. aplică măsurile cu caracter vamal rezultate din acordurile de liber schimb sau de comerț liber încheiate între România, pe de o parte, și Uniunea Europeană sau țările aflate în curs de integrare în Uniunea Europeană, pe de altă parte;

6. asigură aplicarea prevederilor cu caracter vamal din convențiile și tratatele internaționale la care România este parte;

7. urmărește aplicarea corectă a regulilor de interpretare a Nomenclurii sistemului armonizat, a regulilor generale de stabilire a originii bunurilor și de evaluare în vamă a mărfurilor, precum și a prevederilor actelor normative referitoare la taxa pe valoarea adăugată, la accizele și la alte drepturi vamale;

8. elaborează și adoptă norme tehnice pentru introducerea procedurilor simplificate;

9. elaborează propuneri privind sistematizarea și armonizarea legislației vamale;

10. coordonează programele privind integrarea vamală europeană;

11. verifică modul de declarare de către titularul operațiunii vamale sau de către comisionarul în vamă a drepturilor cuvenite bugetului de stat; încasează și virează aceste drepturi la bugetul de stat; stabilește din oficiu eventualele diferențe pe baza controalelor ulterioare și asigură încasarea acestora; stabilește formele și instrumentele de plată și de garantare a plății taxelor și a drepturilor vamale în conformitate cu normele generale de decontare a veniturilor statului;

12. coordonează și îndrumă direcțiile regionale vamale interjudețene, birourile vamale de control și vămuire pe linia

prevenirii și combaterii traficului ilicit de droguri, arme, explozivi, obiecte din patrimoniul cultural național; urmărește, în cooperare cu celelalte organe abilitate ale statului, cazurile de spălare a banilor prin operațiuni vamale; încheie, pe bază de mandat, acorduri de cooperare cu autorități vamale străine privind schimbul de informații pentru prevenirea și combaterea fraudei vamale;

13. controlează mijloacele de transport încărcate cu mărfuri de import, export sau aflate în tranzit și verifică legalitatea și regimul vamal al acestora; reține, în vederea confiscării, mărfurile care fac obiectul unor abateri de la legislația vamală;

14. verifică, pe timp de zi și de noapte, clădiri, depozite, terenuri, sedii și alte obiective și poate preleva, în condițiile legii, probe pe care le analizează în laboratoarele proprii în vederea identificării și expertizării mărfurilor supuse vămuirii;

15. efectuează investigații, supravegheri și verificări, în condițiile prevăzute de lege, în cazurile în care sunt semnalate situații de încălcare a legislației vamale de către persoane fizice și juridice; verifică registre, corespondența și orice fel de evidență și are dreptul de a cere oricărei persoane fizice sau juridice să prezinte, fără plată, documentația și informațiile privind operațiunile vamale; sesizează organele de urmărire penală competente atunci când există indiciile săvârșirii unor infracțiuni;

16. exercită controlul ulterior la sediul agenților economici asupra operațiunilor de comerț exterior efectuate, pe o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, urmărind respectarea reglementărilor în domeniul vamal;

17. asigură sistemul informatic integrat vamal, precum și statistica vamală;

18. reprezintă în fața instanțelor judecătorești interesele statului în cazurile de încălcare a normelor vamale;

19. întocmește studii, analize și elaborează proiecte de acte normative privind organizarea structurii și a activității autorității vamale;

20. prezintă ministrului finanțelor publice avizele la proiectele de acte normative elaborate de alte ministere și instituții centrale, care cuprind măsuri referitoare la domeniul vamal;

21. aplică legislația muncii pe linia gestiunii de personal — recrutare, angajare, avansare, mobilitate, sancționare și încheierea raporturilor de muncă, cu excepția funcțiilor care sunt în sfera de aprobare a ministrului finanțelor publice;

22. organizează la nivelul autorității vamale, după caz împreună cu direcțiile regionale vamale interjudețene, programe de formare profesională a personalului vamal;

23. elaborează și fundamentează programul de investiții, proiectul bugetului activității vamale și proiectul bugetului Fondului special pentru dezvoltarea și modernizarea punctelor de control pentru trecerea frontierei, precum și a celorlalte unități vamale, prevăzut de Legea nr. 8/1994, și asigură realizarea acestora în condițiile legii;

24. organizează și asigură alocarea, mișcarea, evidența și controlul mijloacelor și echipamentelor din dotarea autorității vamale;

25. colaborează, pe bază de protocol, cu Inspectoratul general al poliției, Inspectoratul general al poliției de frontieră, Direcția generală pentru pașapoarte, precum și cu Garda financiară.

(2) Direcția Generală a Vămilelor îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de lege.

Art. 3. — (1) Conducerea Direcției Generale a Vămilelor se exercită de directorul general, care reprezintă autoritatea vamală în raporturile cu agenții economici, alte persoane juridice și fizice, precum și cu organisme vamale din țară sau din străinătate, și răspunde în fața ministrului finanțelor publice pentru întreaga activitate a sistemului vamal.

(2) În exercitarea atribuțiilor sale directorul general are calitatea de ordonator secundar de credite și emite decizii, ordine, circulare, norme tehnice de aplicare a reglementărilor vamale.

Art. 4. — (1) Aparatul propriu al Direcției Generale a Vămilelor are structura organizatorică prevăzută în anexa nr. 1. În cadrul acesteia, prin ordin al ministrului finanțelor publice se pot organiza servicii, birouri și alte compartimente și se stabilește numărul posturilor de conducere.

(2) Directorul general, directorii generali adjuncți, directorii și adjuncții acestora din aparatul propriu al Direcției Generale a Vămilelor se numesc, în condițiile legii, prin ordin al ministrului finanțelor publice. Inspectorul-șef pentru expertiză vamală, șefii de serviciu și șefii de birou se numesc, potrivit legii, prin decizie a directorului general.

(3) Numărul maxim de posturi pentru Direcția Generală a Vămilelor și unitățile subordonate acesteia este de 4.600.

(4) Repartizarea numărului maxim de posturi pentru aparatul propriu al Direcției Generale a Vămilelor se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, iar pentru unitățile subordonate acesteia, prin decizie a directorului general.

Art. 5. — În cazul în care directorul general, din diferite motive, nu își poate exercita atribuțiile curente ministrul finanțelor publice desemnează unul dintre directorii generali adjuncți să exercite aceste atribuții.

Art. 6. — (1) Structura organizatorică a direcțiilor regionale vamale interjudețene, a birourilor vamale de control și a vămii și a punctelor vamale se aprobă de directorul general prin decizie.

(2) Directorii direcțiilor regionale vamale interjudețene și adjuncții acestora, șefii de servicii și șefii de birouri, precum și șefii birourilor vamale de control și vămii și ai altor compartimente din structura acestora se numesc prin decizie a directorului general.

Art. 7. — Statele de funcții pentru direcțiile regionale vamale interjudețene și birourile vamale de control și vămii se aprobă de directorul general, în condițiile legii.

Art. 8. — Prin reorganizarea Direcției Generale a Vămilelor brigăzile de supraveghere și control vamal trec în structura direcțiilor regionale vamale interjudețene și vor fi organizate la nivel de serviciu, urmând să aibă nivelul de

salarizare corespunzător direcțiilor regionale vamale interjudețene.

Art. 9. — (1) Atribuțiile, sarcinile și răspunderile personalului din structura autorității vamale se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) Atribuțiile, sarcinile și răspunderile individuale ale personalului din structura autorității vamale se stabilesc prin fișa postului, care se semnează de salariați și de șefii ierarhici.

Art. 10. — (1) Direcția Generală a Vămilelor are în dotare mijloace de transport aeriene, navale și terestre pentru activități specifice, în structura, numărul și consumul de carburanți prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Repartizarea pe unități vamale a mijloacelor de transport se face prin decizie a directorului general.

(3) Pentru atribuții de control antidrog și materiale explozive Direcția Generală a Vămilelor se dotează cu câini dresați, potrivit pct. 5 din anexa nr. 2.

Art. 11. — Personalul care își desfășoară activitatea în vămii de frontieră, situate la distanțe de 5–70 km față de localitatea în care domiciliază, beneficiază de transport la și de la locul de muncă, cu plata unui tarif fix pe zi stabilit prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Art. 12. — Pentru asigurarea necesarului de personal vamal, precum și pentru perfecționarea profesională a personalului angajat Direcția Generală a Vămilelor organizează cursuri de pregătire în domeniu prin Școala de finanțe publice din cadrul Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 13. — (1) Prefecturile împreună cu consiliile județene, Consiliul General al Municipiului București și consiliile locale vor sprijini asigurarea spațiilor corespunzătoare pentru desfășurarea activității autorității vamale din teritoriu, coordonată de Direcția Generală a Vămilelor.

(2) În localitățile în care autoritatea vamală nu dispune de spații corespunzătoare consiliile locale vor sprijini aceste unități prin asigurarea, în condițiile legii, de amplasamente în vederea construirii de sedii proprii.

(3) Direcția Generală a Vămilelor va prevedea în programul propriu de investiții fonduri în vederea construirii unor astfel de obiective.

Art. 14. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 15. — (1) Prezenta hotărâre intră în vigoare în termen de 15 zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe aceeași dată se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 147/1996 privind organizarea și funcționarea Direcției Generale a Vămilelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 9 aprilie 1996, cu modificările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

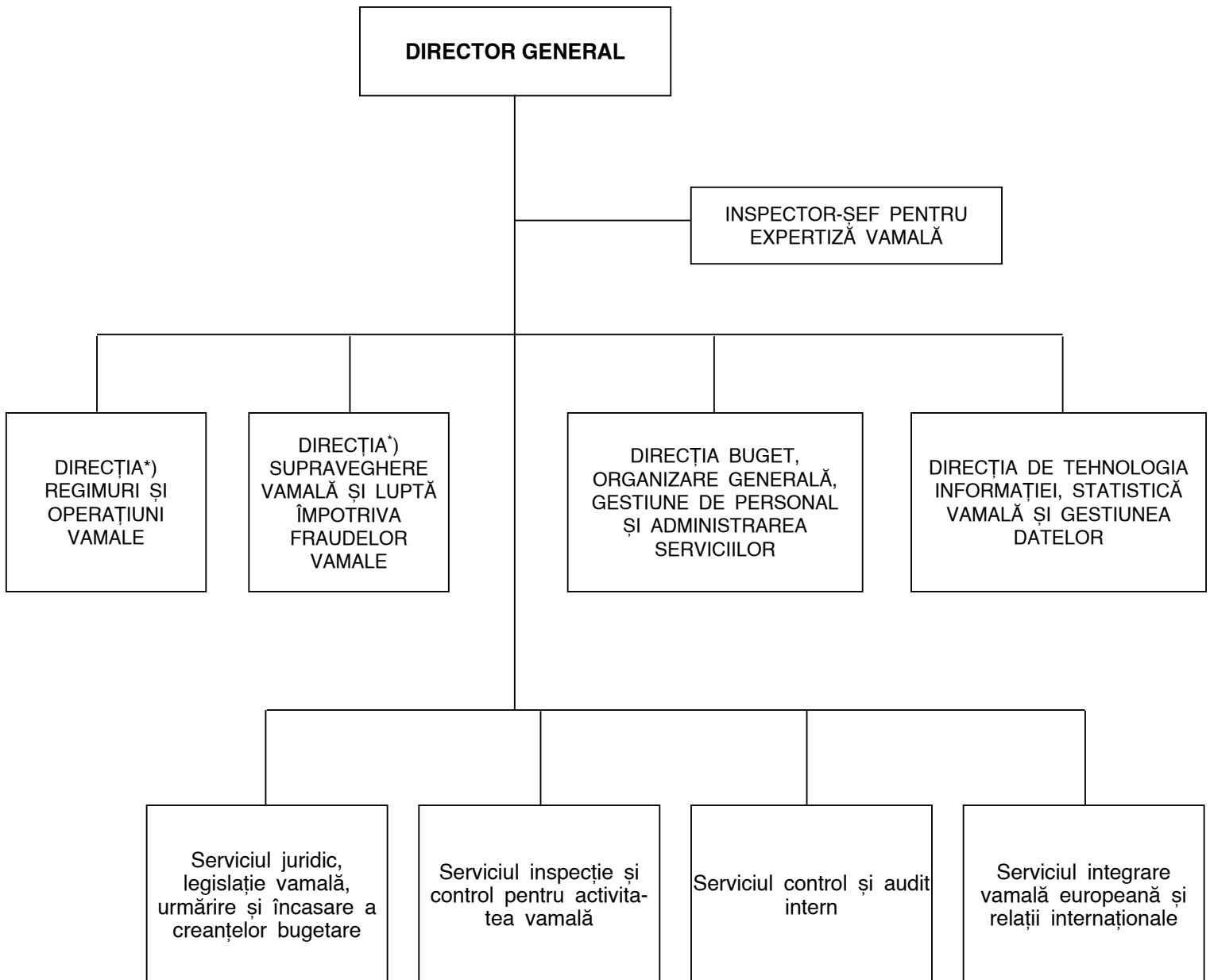
(3) Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri trimiterile referitoare la Hotărârea Guvernului nr. 147/1996 din subsolul anexelor nr. 2 și 3 la Hotărârea Guvernului nr. 18/2001 vor avea în vedere prevederile prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu
Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă

DIRECȚIA GENERALĂ A VĂMILOR

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Direcției Generale a Vănilor**

*) Condușă de un director general adjunct.

DOTĂRI

I. Mijloace de transport

Nr. crt.	Unitatea	Tipul mijlocului de transport	Numărul maxim de mijloace de transport aprobat (bucăți)	Consumul maxim de carburant
1.	Direcția Generală a Vămirilor	Autoturisme Autovehicule pentru transport de marfă și de persoane (activități de aprovizionare, deplasare a personalului operativ)	6 3	350 litri 350 litri
2.	Direcția supraveghere vamală și luptă împotriva fraudelor vamale; activitatea de supraveghere în zonele speciale prevăzute în art. 17 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României	Autoturisme Autospeciale (activități pentru depistarea drogurilor și a altor substanțe cu regim special, inclusiv pentru transportul câinilor) Autoturisme pentru supraveghere în zonele speciale Elicopter	68 12 46 1	350 litri 350 litri 350 litri Consum mediu de 50 l/h pentru maximum 75 de ore de zbor lunar
3.	Birouri vamale de control și vămuire	Autoturisme (unul pentru fiecare birou vamal) Autovehicule pentru transport de persoane și de valori la birourile vamale de control și vămuire cu sucursale situate între 5—70 km Autoturisme pentru birourile vamale de control și vămuire din aeroporturile internaționale București—Otopeni și București—Băneasa Autovehicule pentru birourile vamale de control și vămuire la frontieră, necesare în vederea asigurării transportului salariaților la și de la serviciu (birourile vamale situate la 5—70 km față de localitățile de referință) Șalupe pentru patrulare, control și supraveghere în teritoriul de supraveghere vamală	106 26 2 24 22	350 litri 350 litri 350 litri 1.100 litri Consum mediu pe oră/navă de 100 litri pentru maximum 100 de ore de funcționare lunar a fiecărei nave
4.	Direcțiile regionale vamale interjudețene	Autoturisme (câte unul pentru fiecare direcție regională vamală interjudețeană) Autovehicule pentru transport de marfă și de persoane (activități de aprovizionare, deplasare a personalului operativ)	12 12	350 litri 350 litri

II. Câini

Nr. crt.	Unitatea	Denumirea	Numărul maxim
5.	Direcția supraveghere vamală și luptă împotriva fraudelor vamale	Câini dresați pentru Serviciul antidrog și materiale explozive	60

NOTĂ:

Lista cuprinzând birourile vamale de frontieră, situate în afara localităților la distanțe de 5—70 km de acestea, și birourile vamale cu puncte vamale se aprobă de directorul general al Direcției Generale a Vămirilor la propunerea direcțiilor direcțiilor regionale vamale interjudețene.

Nu se consideră depășiri la consumul normal la mijloacele de transport consumul care la nivelul anului se încadrează în limita carburantului normal în raport cu numărul de mijloace de transport aprobat pentru Direcția Generală a Vămirilor, direcțiile regionale vamale interjudețene și birourile vamale de control și vămuire.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Centrul pentru relații cu publicul și agenții economici, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro